

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra MESSIAS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680121859488/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Da Jansen kom tilbage, var der mørkt og koldt i Værelser. Han fik Lampen tændt igen og den vaade Frakke hængt hen paa Knagen bag Døren. Saa stillede han sig hen foran Bordet med begge Hænder i Lommen, og saa ned paa det tyndslidte Bordtæppes falmede Mønster. Vækkeuret henne paa Kommoden gik sin Gang, og Blæsten drev Regnen mod Ruderne og susede ude i Mørket.

Han stod længe og stirrede paa Bordtæppet; saa bøjede han sig ned over det og blæste noget Cigaraske bort fra et Bogbind, og stak saa Haanden ind i Brysflommen og tog langsomt et Brev frem. Han holdt det hen foran Lampen og blev længe ved at glatte paa Papiret og bøje det i Folderne, og holdt det saa til sidst stille og saa ned over det, som om han læste.

Kjære Georg!

Det er ikke saa lidt svært, min Dreng, for en gammel Mand som mig at faa de rette Tanker sanket sammen og faa dem iklædet de rette Ord, især naar Tankerne ere saa mange. Du maa nu have Taalmodighed med mig og læse dette Par Linjer med lidt af den Kjærlighed, jeg ved, Du føler for din gamle Onkel, hvem intet andet end Dit Vel ligger paa Sinde. Jeg faar ikke Ro, før jeg har skrevet Dig til, og vel heller ikke siden. Men heller ikke er det saa meget for min egen som for din Skyld, jeg skriver.

Ja, Georg, jeg har jo længe anet, at noget fremmed stred med Din Barnetro i Dit Sind og Dit Hjærte; men langtfra havde jeg ventet, at Du saa fort skulde give efter. Tro mig, min Dreng, heller ikke er Du saa færdig, som Du mener. Vorherre kan man ikke saadan drive ud, og han slipper Dig ikke saa let. Du vil komme til at møde ham mange Gange og paa mange Steder, hvor Du saa vender Dig hen. Og det er min Trøst og mit Haab, at Du ikke vil lyve ham fra Dig, naar I træffes; for Du er ærlig og god. Og han vil altid have sine Arme udbredte mod Dig, for

han er saa uendelig naadig. Nej, min Dreng, det er kun vi Mennesker som kunne vredes; Vorherre kjender ikke til Vrede; han fyldes af Sorg og tilgiver i Glæde den, der ærligt søger ham.

Jeg ved det saa godt, det nytter kun lidet, at jeg skriver saaledes; mellem Dig og Vorherre hjælper ingen Mellemand. Men jeg vil blot, at Du skal vide, at Du i mig har en Ven, hvem intet vilde være saa kjært, som at kunne være Dig til Hjælp i hvad Livet maatte bringe Dig. Du maa ikke sige Farvel, Georg. Vi ville ikke skilles. At Du ikke vil have Penge fra mig, maa jeg finde mig i. Men mine Tanker ville være hos Dig ofte og mange Gange, og dem hverken kan eller vil Du jage fra Dig. En Ting maa Du blot love mig; tag imod de 50 Kroner, jeg lægger inden i denne Konvolut, det bliver jo saa de sidste. Og de tre Par Uldsokker, Uirikke har strikket til Dig, og som Du faar en af Dagene, maa Du beholde. Det har været hende saa stor en Glæde at strikke dem. Lev da vel Georg! Jeg beder hver Aften Vorherre lade mig leve saa længe, at jeg kan være Dig rede, naar Du trænger en Hjælper.

Din gamle Onkel

P. Jespersen.

Jansen lagde Brevet paa Bordet, tog Konvoluten og spilede den op med et Par Fingre og talte de fem Sedler, som laa i den, og som han havde talt saa mange Gange, siden Brevet kom. Saa tog han Brevet, lagde det sammen og stak det ned til Sedlerne og gik hen til Kommoden. Dér lagde han Brev og Sedler ned i det bageste Hjørne af en dyb Skuffe, drejede Nøglen om og satte den i Skuffen oven over.

Og saa begyndte han at klæde sig af.
